

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Vojtěcha Šimíčka (soudce zpravodaj), soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **V. V.**, zastoupeného advokátem Mgr. Petrem Václavkem, Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 7. 2024, čj. OAM-3415-19/ZR-2024, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 5. 12. 2024, čj. 57 A 14/2024-62,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve výši 1 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám jeho zástupce Mgr. Petra Václavka, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce pobývá na území České republiky od roku 1999, přičemž od 19. 11. 2012 má povolen trvalý pobyt. V záhlaví označeným rozhodnutím ministerstvo platnost povolení k trvalému pobytu zrušilo a současně mu stanovilo lhůtu 30 dnů k vycestování z území České republiky. Důvodem tohoto rozhodnutí byla především okolnost, že žalobce byl třemi trestními příkazy Okresního soudu v Mladé Boleslavi odsouzen za přečiny maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání (opakovaně), ohrožení pod vlivem návykové látky a zpronevěry. Dále byl shledán vinným z přestupku proti veřejnému pořádku příkazem Magistrátu města Mladá Boleslav.

[2] Proti rozhodnutí ministerstva podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Praze. Krajský soud se ztotožnil se závěry ministerstva a nyní napadeným rozsudkem žalobu zamítl.

[3] Tento rozsudek krajského soudu žalobce (*stěžovatel*) napadl kasační stížností z důvodů obsažených v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Stěžovatel uvádí, že rozhodnutí žalovaného bylo založeno na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu, což se projevilo v zásahu do jeho soukromého a rodinného života ve smyslu čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a čl. 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. V tomto kontextu stěžovatel poukazuje na okolnost, že na území České republiky žije řadu let a povaha jím spáchaných trestných činů není závažná. Bylo proto namístě provést test proporcionality a poměřovat vedle sebe stojící veřejný zájem a základní práva stěžovatele,

a to i v souvislosti s válečným konfliktem na Ukrajině. V současnosti se stěžovatel pokusil o získání víza za účelem strpění, avšak jeho žádost žalovaný zamítl.

[4] Ke kasační stížnosti se vyjádřil žalovaný a toto jeho vyjádření bylo zasláno na vědomí stěžovateli, který na ně již ale nereagoval.

[5] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se Nejvyšší správní soud po přezkumu přípustnosti zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem *podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele* (§ 104a odst. 1 s. ř. s.). Pokud by tomu tak totiž nebylo, musela by být odmítnuta jako nepřijatelná. O přijatelnou kasační stížnost se přitom podle ustálené judikatury zdejšího soudu může jednat v následujících typových případech:

1) Kasační stížnost se dotýká *právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu*.

2) Kasační stížnost se týká *právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně*. Rozdílnost v judikatuře přitom může vyvstat na úrovni krajských soudů i v rámci Nejvyššího správního soudu.

3) Kasační stížnost je přijatelná pro potřebu učinit tzv. *judikatorní odklon*. To znamená, že Nejvyšší správní soud ve výjimečných a odůvodněných případech sezná, že je namístě změnit výklad určité právní otázky, řešené dosud správními soudy jednotně.

4) V napadeném rozhodnutí krajského soudu bylo shledáno *zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele*. O zásadní právní pochybení se v konkrétním případě může jednat především tehdy, pokud:

a) krajský soud ve svém rozhodnutí *nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu* a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu.

b) krajský soud *v jednotlivém případě hrubě pochybil* při výkladu hmotného či procesního práva. V rámci této kategorie přijatelnosti však Nejvyšší správní soud není povolán přezkoumávat jakékoliv pochybení krajského soudu, ale pouze pochybení tak výrazné intenzity, o němž se lze důvodně domnívat, že kdyby k němu nedošlo, věcné rozhodnutí krajského soudu by bylo odlišné. Nevýrazná pochybení především procesního charakteru proto nedosahují takové intenzity, aby způsobila přijatelnost následné kasační stížnosti.

[6] Přijatelnost kasační stížnosti je tedy třeba odlišovat od přípustnosti kasační stížnosti na straně jedné a důvodnosti na straně druhé. Přípustnost (či tedy spíše absence některého z důvodů nepřípustnosti) kasační stížnosti je dána splněním zákonných procesních předpokladů (podmínek řízení), jako je včasné podání kasační stížnosti (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), řádné zastoupení (§ 105 odst. 2 s. ř. s.), absence dalších zákonných důvodů nepřípustnosti (§ 104 s. ř. s.) apod. Důvodnost kasační stížnosti na straně druhé je otázkou věcného posouzení kasačních důvodů stěžovatelem uváděných (§ 103 odst. 1 s. ř. s.). Jinými slovy vyjádřeno, teprve je-li kasační stížnost přípustná i přijatelná, Nejvyšší správní soud posoudí její důvodnost.

[7] Ze shora uvedeného obecného vysvětlení postupu NSS v těchto řízeních je také patrné, že je primárně na samotném stěžovateli (resp. jeho zástupci), aby soudu poskytl přesvědčivou argumentaci právě k otázce přijatelnosti kasační stížnosti. Tedy aby uvedl racionální důvody, pro které návrh přesahuje jeho vlastní zájmy. V posuzované věci tak ale stěžovatel v podstatě nečiní, když pouze v jediné větě uvedl, že přijatelnost kasační stížnosti je dána dopadem do jeho hmotněprávního postavení.

pokračování

[8] Nejvyšší správní soud se proto zabýval případným naplněním (shora představených) důvodů přijatelnosti.

[9] K prvním třem důvodům Nejvyšší správní soud uvádí, že stěžovatel nepředkládá žádná relevantní tvrzení o tom, že by v daném případě existovala dosud soudy neřešená otázka, že by došlo k rozkolu v rozhodovací činnosti soudů, anebo že by bylo namístě učinit judikurní odklon. Jak se totiž podává ze shora uvedeného, podstata stížnostní argumentace spočívá toliko v popisu konkrétních okolností případu stěžovatele doprovázeném tvrzením, že zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu představuje nepřiměřený zásah do jeho práv. Takto pojatá argumentace však nesměruje k žádnému ze shora vymezených důvodů přijatelnosti vyjma bodu 4.b), tedy ke hrubému pochybení při výkladu práva.

[10] Nejvyšší správní soud se přesto (a nad rámec stížnostní argumentace) zabýval otázkou souladu právního názoru krajského soudu s prejudikaturou a v tomto směru nezjistil žádné pochybení. Jak se totiž podává z obsahu napadeného rozsudku, krajský soud pracoval s rozhodnutími Nejvyššího správního soudu a rozhodl zcela v jejich intencích (pro stručnost a pouze příkladmo postačuje odkázat na odst. 32, kde se krajský soud vypořádal právě s otázkou přiměřenosti zásahu do soukromého a rodinného života). Kromě toho opakovaně odkazoval i na judikaturu Evropského soudu pro lidská práva (odst. 35). Protože zdejší soud nevidí žádný rozumný důvod, pro který by se měl od právních závěrů svých rozhodnutí, ze kterých v nyní posuzované věci vycházel krajský soud, jakkoliv odchýlit, dospívá k závěru, že kasační stížnost je ohledně prvních třech popsanych důvodů nepřijatelná.

[11] K poslednímu důvodu přijatelnosti (*zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele*), ke kterému se upíná argumentace stěžovatele, Nejvyšší správní soud uvádí, že žádné pochybení ze strany krajského soudu nezjistil. Právě naopak, krajský soud velmi přesvědčivě a logicky vyložil, z jakých důvodů žalovaný rozhodl o zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu stěžovatele zcela v souladu s právní úpravou. Jakkoliv přitom připustil, že si stěžovatel na území České republiky již vytvořil určité soukromé a ekonomické vazby, nemůže existence těchto vazeb převážit nad negativními okolnostmi plynoucími z úmyslné trestné činnosti stěžovatele a z jeho celkového počínání (kromě spáchaných přečinů soud poukázal rovněž na spáchání přestupku a na jeho evidenční kartu řidiče, ze které se podává opakované porušování právních předpisů, zejména co se týče alkoholu za volantem). Tento závěr, že stěžovatel nevede řádný život a dopouští se excesů opakovaně, považuje zdejší soud za logický, řádně vysvětlený a přesvědčivý a z důvodu stručnosti proto postačuje odkázat na podstatné části odůvodnění napadeného rozsudku (odst. 34 a násl.). Velmi podrobně krajský soud vysvětlil zejména svoje hodnocení postoje a vztahů stěžovatele k některým konkrétním osobám (odst. 39 – 41) a zdůraznil, že tyto osoby na stěžovateli nejsou existenčně závislé a i po zrušení trvalého pobytu není vyloučeno, aby se s nimi dále stýkal.

[12] Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud uzavírá, že k řešení otázek, na kterých je založeno odůvodnění napadeného rozsudku krajského soudu, již existuje ustálená judikatura, se kterou je napadený rozsudek krajského soudu plně v souladu. Protože Nejvyšší správní soud (nad rámec obsahu kasační stížnosti) tuto judikaturu nepovažuje za rozpornou a neshledává ani důvod se od ní odchýlit a současně neshledal, že by se krajský soud dopustil zásadního pochybení, které mělo dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele, odmítl kasační stížnost pro nepřijatelnost dle § 104a s. ř. s.

[13] O náhradě nákladů řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka neměla v posuzované věci úspěch, proto jí právo na náhradu nákladů nenáleží. Žalovanému, která byla ve věci úspěšná, žádné náklady nad rámec její úřední činnosti nevznikly. NSS zároveň rozhodl o vrácení již uhrazeného soudního poplatku za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve výši 1 000 Kč, neboť o odkladném účinku nebylo samostatně rozhodováno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. března 2025

Vojtěch Šimíček
předseda senátu